

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesisius

Sammieli, 1613

Quæ causæ excusant à restitutione c. 26. & 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

certa. Eo loco facienda est restitutio ratione rei acceptæ, vbi res reperitur, ratione iniustæ actionis, vbi dominus voluerit, seruando illum indemnem, ratione iustæ acceptionis, vbi ex pacto conuenerunt, quod si expressè non conuenerunt vbi coram iudice deputato conueniri potest debitor.

Que cause excusant à restitutione. Cap. 26. & 27.

Septē sunt causæ à restitutione excusantes. * Prima, Spōtanea veri creditoris remissio, vel condonatio. * Secunda, Recompensatio æquiualens in alia re pecunia æstimabili. * Tertia, Cessio bonorum quæ si non sufficiant, & debitor postea redeat in pinguiorem fortunam, debet quod reliquum est restituere. * Quarta, Usucapio, & Præscriptio est autem Usucapio * acquisitio domini rerū

mobiliū per continuatā possessionē temporis à lege definiti, quod est triennium, Præscriptionis autē decennium inter commorantes in eadem vrbe, inter alios vero, aliquando viginti, aliquando triginta anni, ad vtramque autem vt legitime fiat requiritur * primo continuata possessio per totum illud tempus, * Secundo bona fides, id est vt possideat tanquam suam toto illo tempore, * Tertio legitimus titulus dominium in perpetuū transferens. * Quarto vt sint res quæ vsucapi aut præscribi possunt, quales non sunt res furto sublata, vi possessæ, religiosæ, seruus fugitiuus, homo liber. * Quinta, Ignorantia iuris, & facti, dū modo non sit crassa, & culpabilis. * Sexta, necessitas quæ multiplex est, vitæ, famæ, libertatis, & rei, nullus enim tenetur alteri restituere rem suam cum iactura aliquorū existis, nisi fortè ea esset maximi cuiusdā no-

menti, vt volunt quidam: debet tamen debitor vt rem alienā restituat si mala fide eam habebat, vel consumsit, descendere ad quamcunque necessitatem, citra extremam, seus tamen quando bona fide, sed tunc saltem debet statum mutare, parciores sumptus faciendo, potest tamen aliquid retinere quo possit mediocriter vitam tolerare. *Septima. Cum quis via aliqua dominium transferente, rem alterius habuit, vt puta ludo à vero domino, sine vi, & fraude: & ita vt vnus alium non notabiliter superaret in scientia ludendi, præterea per sortē & sponsonē, modo absit fraus quæ interueniret si res esset vni certa, & fingeret dubiam. Quando excommunicatio fertur contra illum qui restituere debet, si non habet unde soluat rē ipsam, nō excommunicatur, & si lata sit in generali, nō tenetur corā iudice comparere, si nominatim, tunc tenetur

ub ead
qui se
recupe
comm
tra ill
quasi
pro te
manif
apud
rare d

De

V

qua c
necef
rum
sit lu
tra so
quod
stium
cuni

ub eadem pœna. Sed nec pariter, qui secreto rapuit sua, quia aliter recuperare nō poterat, incurrit. Ex communicationē quæ fertur contra illū qui talem rem rapuit, nec quando fur est occultus tenetur se protere, nec illi qui sciunt tenetur manifestare, si tale furtum etiam apud alios sit occultum, sed fur curare debet vt res restituatur.

De Usura quid sit. Cap. 28.

VSura est* lucrū rei pecunia æstimabilis, ratione mutui principaliter proueniēs. Ex qua descriptione quinque ad usurā necessaria colliguntur. Primū, Verum mutuum. * Secundum, Quod sit lucrum aliquod mutuantis ultra sortem, ita vt aliquid acquirat quod antea illius non erat. * Tertium: Quod tale lucrum sit rei pecunia æstimabilis, quale non est